

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312117280/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

kom en forsovet Mand med røde Øjne ud i Skjorte og Benklæder med Selerne hængende ned bag til. Og mens Spurvvene begyndte at pippe, kom jeg lysvaagen i en for kort Seng med Udsigt til et Tapetpapir af Farve som kugleblaat og fyrretræs Skab, Stol og Servante. Mærkeligt nok varede det alligevel ikke længe, før jeg sov ind. —

Da jeg, et godt Stykke højere op paa Dagen, spadserede om i Vamdrup og ventede paa Eftermiddagstoget til Hamborg, gik jeg beständig med min Bog fra Universitetsbibliotheket i Hovedet.

. . . . Oase midt i Heden . . . .! Der er ved Ordet Oase straks det mislige, at man uvilkaarligt kommer til at tænke paa Palmer; men selv efter at de er kommen vel ud af Hovedet, bliver der dog altid et Indtryk tilbage af noget saftigt grønt og smilende i Mod-sætning til et goldt Øde, der omgiver det paa alle Sider. Men jeg gik lige til Vamdrups Yderkanter og saae ikke andet i hele Synskredsen end jævne Kornmarker og Kartoffelmarker uden nogen særlig Yppighed og uden noget afskrækkende Hedeland omkring, det

maatte vist gaa mere gradvis for sig med den Overgang til Ørken.

. . . . rivende Tilvækst . . . .! Ja, jeg tror Manden paa hans Ord og indrømmer, at Tilvækst jo ikke ligefrem er saadan noget, man kan staa og se paa, men naar man har læst om en By, selv om det er en Landsby, at den er i rivende Tilvækst, gør det dog et noget nedslaaende Indtryk paa en at promenerere i dens Hovedgade og skulle blive glad over at se et Par Bønder komme trækkende med en Ko; jeg gik flere Gange op og ned ad Strøget og ind i Sidegaderne uden at opdage noget som helst andet, end hvad man ellers ser i en af vore stille danske Landsbyer — naturligvis.

Saa drev jeg ned imod Stationen . . . . livlige Samkvem mellem de to Nabolande . . .! Det var i Middagstiden og imellem to Tog, Solen brændte godt, bag et Vindue mod Peronen saae jeg en enlig Herre sidde i Skjorteærmer og skrive, nogle Arbejdere læssede Kul af fra en Transportvogn, lidt længere ude paa Jærnbane Grund hørte jeg Svin grynte. Der gik en hundrede Stykker og rodede inde i en